

[Søren P. Larsen.]

Kvinde i 8 Uger, før hun skal føde. Det er et aabent Spørgsmaal, hvor mange Penge der skjuler sig bag et Forslag som dette. Saa er der Ændringen i Sygekassekontingentet fra 2 Kr. 50 Øre til 2 Kr. 40 Øre. Det er dog et Spørgsmaal, om man skulde stryge af til den Side. Det kan være, man skal overveje at røre ved det andet Spørgsmaal og forhøje det noget.

I § 9 foreslaas den Ændring, at en Invalididentenyder skulde have et Tillæg, naar han ved 65 Aars Alderen gaar over til at blive Aldersrentenyder. Ja, hvis vi stod og havde rigeligt med Penge, vil jeg sige rent ud, at der her var et Omraade, hvor jeg egentlig tror alle gerne vilde være med. Men hvem var det, der gjorde den store Opdagelse, at det hele skulde være ensartet, og gennemførte det? Det var den daværende Socialminister. Det var ham, der indførte denne Regel, og han gav mange og udmærkede Grunde for den, som jeg imidlertid ikke skal rykke frem med nu, for saa kunde jeg jo næsten gøre den nuværende Socialminister ked af det; det var jo den højeste Sagskundskab, man havde paa det Tidspunkt, som fremsatte de Motiveringer, der dengang blev fremsat for at vise, at netop den daværende Ministers Forslag var det rigtige. Jeg ved saa ikke, om disse Argumenter nu er gaaet nedenunder og hjem, men ellers vilde det jo være let at fiske dem op.

Selve dette Tillæg beløber sig til ikke saa faa Penge, og Stillingen er jo den, at i den nugældende Folkeforsikringslovs § 40, Stk. 5, har man Bestemmelser, hvorefter en Kommune, naar man kan se, hvor mange Penge der er anvendt til Aldersrente og Invalidrente, kan forøge dette Beløb med 5 pCt., der da kan bruges til en skønsmæssig Hjælp i de Tilfælde, hvor en Invalididentenyder kommer i Trang, fordi han rammes af 65 Aars Grænsen og overføres til Aldersrente, og saa vidt jeg husker, er det ogsaa saaledes, at hvis der er mange, der skal have Gavn af disse Beløb, kan man gaa op over de 5 pCt.s Tillæg, og man maa jo saa, naar man skal administrere disse Beløb ude omkring i Kommunerne, i fortrinnsvis Grad samle Opmærksomheden om at holde igen paa Pengene, saa man har dem til Raadighed over for de særlige Tilstande, der kan indtræffe, hvor en Person, der har været Invalid, i 65 Aars Alderen gaar over paa en lavere Sats og derigennem kommer i Trang. Men, som sagt, det var den daværende højtærede sagskyndige Socialminister, der fik hele Rigsdagen ind paa den Bestemmelse, at det hele skulde være ensartet, og

de mange og udmærkede Argumenter, han førte frem, maa jo være til Stede endnu, saaledes at det ikke vil være vanskeligt at gaa imod det Ændringsforslag, Ministeren her har stillet.

Der kunde nævnes en Række andre Bestemmelser i Forslaget, f. Eks. Bestemmelsen i § 14 om at sidestille, hvor det er muligt, de private Alderdomshjem med de kommunale, og Bestemmelserne i § 11 om, at Skatter og Kontingenter skal kunne fradrages i Indkomsten, hvilket ogsaa vil medføre en ikke uvæsentlig Stigning i Beløbene til Understøttelse, ogsaa til den forsikringsmæssige Hjælp, samt Bestemmelserne i § 15 om Aldersrenten, naar man flytter fra en Kommune med en lavere til en Kommune med en højere Sats. Det er alt sammen noget, man kan tale om; det er rent tekniske Ændringer, som vi kun kan se paa med Velvilje, fordi man ved ethvert Lovgivningsarbejde maa tage op til Under søgelse og Prøvelse de Ændringer, som det praktiske Liv medfører.

Men jeg vil gerne sige, at hvis vi ser paa det samlede Billede af den højtærede Ministers Forslag, viser det sig, at der er en Tendens til Udgiftsstigning. Socialministeren oplyser skønsmæssigt, hvad de foreslaaede Ændringer vil betyde i Penge, og paa de aller fleste Omraader vil der være Tale om Merudgifter. Der kan jo være tekniske Ændringer, som ikke kræver Penge, men i det store og hele vil de foreslaaede Bestemmelser, ophøjede til Lov, betyde større Udgifter. Ministeren ved det, og han siger, at alt i alt vil de betyde en 2,8 Mill. Kr. for Staten, 850 000 Kr. for Kommunerne. Men Ministerens Tal undermineres i ikke ringe Grad ved hans egen Forelæggelsestale. Naar man læser den igennem, kan man af og til finde Ord som: Ja, det er saadan, hvad man skønsmæssigt maa regne med, at Udgifterne vil blive; eller et andet Sted siger den højtærede Minister: Jeg gør opmærksom paa, at disse Skøn er meget løselige. Og det tror jeg ogsaa er Tilfældet. Det vil ganske givet næsten være umuligt andet paa de Omraader, der her er Tale om. Naar man flytter Aldersgrænsen eller udvider Omraadet for de Beløb, der kan fradrages, saa er der Plads for ret store Udslag. Hvor store de vil blive, lader sig efter min Opfattelse ikke angive i bestemte Tal.

Men Ministeren tager altsaa Forbehold allerede ved Forelæggelsen — vi har jo før staaet over for en Socialminister, som var helt anderledes fast i sin Tale, naar vi spurgte ham, hvor meget det vilde dreje sig om i Merudgifter. Jeg tror, at den nu-